

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717206968
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1717206968.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Michaela Krajčová, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanej: L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. 6, N., o zaplatenie 4.929,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č. k. 43Csp/30/2017-93 zo dňa 31.05.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 43Csp/30/2017-93 zo dňa 31.05.2018 v napadutej časti **z r u š u j e a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom č. k. 43Csp/30/2017-93 zo dňa 31.05.uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.685,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 4.928,80 eur od 26.07.2017 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,86 %.

2. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.08.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 4.929,80 €, s úrokom vo výške 706,48 €, s úrokom vo výške 2.830,36 €, s úrokom vo výške 14,9 % ročne zo sumy 4.929,80 € od 26.07.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.929,80 € od 26.07.2017 do zaplatenia, poplatky vo výške 49,18 €, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. ako veriteľ, uzavrel dňa 13.05.2013 so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o úvere č.. obsahom ktorej bol záväzok banky poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.000,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky. V dôsledku omeškania žalovanej banka dňa 25.08.2014 vyhlásila úver za predčasne splatný; poslednú splátku žalovaná čiastočne zaplatila dňa 15.10.2013, a ku dňu 25.08.2014 evidovala banka voči žalovanej pohľadávku vo výške 4.929,80 € s príslušenstvom. Uznesením č.k. 43Csp/30/2017-75 zo dňa 29.11.2017 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. vstúpila do konania na stranu žalobcu na miesto Poštovej banky, a.s..

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, napriek tomu, že výzva na vyjadrenie jej bola riadne doručená.

4. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní dňa 31.05.2018. Na pojednávaní súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav, ktorý považoval za preukázaný. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavrela so žalovanou dňa 14.05.2013 Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 5.000,- € s úrokom 14,90 % ročne. Poskytnutý úver mala žalovaná splatiť v 120. mesačných splátkach po 85,95 € mesačne, so základným poistením a s poplatkom za správu a vedenie úverového účtu vo výške 2,50 €, so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci od 15.06.2013 do 15.06.2023. V zmluve je uvedené, že žalovaná by mala zaplatiť celkovú výšku nákladov 4.975,67 € s RPMN 17,53 %, pri priemernej RPMN 18,86 %. Súčet všetkých 120 splátok po 88,45 € predstavuje celkovú výšku nákladov 5.614,- €, čiže viac ako je uvedené v zmluve.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a podľa § 52 a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ObZ, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských právnych vzťahoch, pričom zmluva bola uzatvorená v súlade s dotknutými ustanoveniami príslušných právnych predpisov. Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 5.000,- €, ktorý mala žalovaná zaplatiť v 120 splátkach vo výške 88,45 €, splatných od 15.06.2013 do 15.05.2023. Žalovaná úver riadne nesplácala, dostala sa do omeškania, čím porušila zmluvné povinnosti, a preto veriteľ ku dňu 25.08.2014, v súlade so zmluvou, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Nezaplatená istina úveru predstavuje sumu 4.929,80 €, preto súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 4.929,80 €. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na zaplatenie zmluvného úroku a úrokov z omeškania v kapitalizovanej sume 706,48 € za dobu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, nárok na zaplatenie zmluvného úroku a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v kapitalizovanej sume 2.830,38 €, nárok na úroky zo zostatku nesplatennej istiny (zo sumy 4.929,80 €) vo výške 14,9 % ročne zo dňa 26.07.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.929,80 € od 26.07.2017 do zaplatenia, náhradu poplatkov vo výške 49,18 € a náhradu trov konania. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri rozhodovaní o časti úrokov dohodnutých v úverovej zmluve po splatnosti úveru sa plne stotožňuje s argumentáciou uvedenou napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého veriteľ má nárok na zaplatenie úrokov z úveru iba do doby predčasného zosplatenia úveru, pretože so stratou výhody splátok úveru pre dlžníka je spojená aj strata nároku veriteľa na úroky po dobe predčasného zosplatenia úveru, jednorazovým zosplatením dlžník stráca oprávnenie užívať prostriedky z úveru, dlžníkovi vzniká povinnosť jednorazovo vrátiť sumu úveru navýšenú o kapitalizované úroky do zosplatenia a po zosplatení je dlžník povinný zaplatiť už len sankcie spojené s omeškaním. Vzhľadom na to má žalobca nárok na zaplatenie tzv. riadneho úroku len do predčasného zosplatenia úveru, teda len za dobu do 25.08.2014. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie priznal žalobcovi istinu vo výške 4.929,80 €, úrok do predčasného zosplatenia úveru v kapitalizovanej výške 706,48 €, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 4.929,80 € od 26.07.2017 do zaplatenia a poplatky vo výške 49,18 €, keďže tieto boli uplatnené v súlade so zákonom a boli žalobcom náležite odôvodnené. Súd prvej inštancie však nepriznal žalobcovi úrok po predčasnom zosplatení úveru v kapitalizovanej výške 2.830,36 €, keďže predčasným zosplatením úveru dlžník stratil oprávnenie užívať prostriedky z úveru a dlžníkovi vznikla povinnosť jednorazovo vrátiť sumu úveru navýšenú o kapitalizované úroky do zosplatenia a po zosplatení je dlžník povinný zaplatiť už len sankcie spojené s omeškaním. Z toho istého dôvodu súd nepriznal ani zmluvný úrok zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 4.929,80 €, vo výške 14,90 % ročne zo sumy 4.929,80 eur od 26.07.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie v týchto častiach žalobu zamietol. Keďže sa žalovaná zároveň dostala s plnením záväzku do omeškania, súd prvej inštancie ju zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške 5,15 % ročne zo sumy 4.929,80 eur od 26.07.2017 do zaplatenia. Žalobcovi patrí úrok z omeškania od momentu omeškania žalovanej, teda od 26.07.2017 do zaplatenia. Žalobca vo svojom žalobnom návrhu žiadal úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 26.07.2017, ktorý mu súd prvej inštancie v zmysle žalobného petitu priznal v zákonom stanovenej časti, pričom výšku úroku z omeškania určil podľa predpisov občianskeho práva, kedy k stanovenej výške základnej úrokovej sadzby ECB pre deň mimoriadneho zosplatenia úveru, t.j. 25.08.2014 - 0,15 % pripočítal 5 percentuálnych bodov a vo zvyšku žiadanom žalobcom 0,10 % ročne žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie poukazujúc na § 255 ods. 1, ods. 2 CSP tak, že z dôvodu, že žalobca ako strana sporu bol úspešný v konaní pomerne, súd prvej inštancie mu priznal trovy v rozsahu 32,86%. Žalobca bol úspešný v časti istiny 4.929,80 €, s úrokom do predčasného zosplatenia v kapitalizovanej výške 706,48 € a v poplatku vo výške 49,18 €, t.j. spolu 5.685,46 €, čo tvorí 66,43 % hodnoty sporu, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 4.929,80 € od 26.07.2017 do zaplatenia. Žalobca nebol úspešný v časti úroku od predčasného zosplatenia v kapitalizovanej výške 2.830,38 € a úroku zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 4.929,80 €, vo výške 14,90 % ročne zo sumy 4.929,80 od 26.07.2017 do zaplatenia, ktorá v čase podania žaloby na súd bola v kapitalizovanej výške 42,26 €. Spolu bol neúspešný v časti vo výške 2.872,62 €, čo tvorí 33,57 % z hodnoty sporu. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 32,86 % (úspech 66,43 % - neúspech 33,57 %).

7. Proti zamietavému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu a ďalej, aby žalovanú zaviazal aj na náhradu trov konania.

8. Žalobca v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd prvej inštancie vychádzal, keď dospel k záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Je zrejmé, že súd prvej inštancie a akýkoľvek štátny orgán v SR má postupovať na základe a v medziach zákona, čo zaujatím takéhoto právneho názoru súdu, bez podpory právnym predpisom, zjavne podporené nebolo. V prípade zmluvného úroku žalobca zastáva názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy. Uvedené znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie predmetného úveru. S poskytnutím úveru bol teda späť aj nárok žalobcu na zmluvné úroky, pričom žalovaná si bola tohto nároku vedomá a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazala uhrádzať. Žalobca ďalej poukazuje na § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a uvádza, že úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru. Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa. Keďže oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie žalovanej. Podľa žalobcu je predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd popiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí.

9. Žalovanej bolo odvolanie žalobcu riadne doručené, avšak táto svoju možnosť vyjadrenia sa v zmysle § 373 ods. 3 CSP nevyužila.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP v medziach dôvodov podaného odvolania, a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, vrátane všetkých písomných podaní strán sporu, preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie, a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, pretože súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

11. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že na všetky spotrebiteľské vzťahy je potrebné vždy prednostne aplikovať Občiansky zákonník. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorá doplnením ustanovenia § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka definitívne normatívne vyriešila, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.4.2015, podľa ktorého ustanovenie § 52 odsek 2 tretej vety OZ, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

12. Ďalej odvolací súd v súvislosti s otázkou práva veriteľa na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo 16. júna 2020, ktoré zjednotilo doterajšiu polemiku k problematike zmluvných úrokov. Doterajšia rozhodovacia činnosť okresných a krajských súdov bola v tomto smere nejednotná, niektoré rozhodnutia priznávali veriteľom právo na zmluvné úroky i po zosplatnení alebo splatnosti úveru až do zaplatenia istiny, iné rozhodnutia priznávali veriteľom iba právo na zmluvné úroky

do splatnosti alebo predčasného (mimoriadneho) zosplatnenia úveru. Prelom v tejto otázke nastal práve uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020, v ktorom Najvyšší súd uvádza, že, cit.: „Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Na uvedené rozhodnutie nadviazali ďalšie rozhodnutia NS SR napr. sp. zn. 1Cdo/94/2019, 2Cdo/83/2020, 3Cdo/35/2020, 4Cdo/66/2020, 5Cdo/46/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo/186/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, v dôsledku čoho je potrebné v ňom uvedený právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.

13. V čase vydania rozhodnutia súdom prvej inštancie, nebol názor vyslovený dovolacím súdom ešte použiteľný, preto nemohlo prísť k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie, ako to namietal žalovaný, avšak vzhľadom na vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu SR je potrebné, aby súd prvej inštancie pri svojom opätovnom rozhodovaní opätovne posúdil vec v súlade s predmetným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020. Preto odvolací súd dospel k záveru, že je rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd zamietol žalobu v časti priznania zmluvných úrokov po mimoriadnom zosplatnení úveru, potrebné zrušiť v súlade s § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 CSP).

14. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c), § 391 CSP). V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie skúmať, či boli splnené podmienky na priznanie nároku na zmluvné úroky po mimoriadnom zosplatnení úveru, určí rozsah nároku a opätovne rozhodne, majúc na zreteli rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020. Svoje nové rozhodnutie primerane zdôvodní s poukazom na § 220 ods. 2 CSP.

15. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 C.s.p.).

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).